ROČNÍK V. 4. januára 1948

TRNAVSKÁ RODINA

ZVESTI TRNAVSKÝCH KATOLÍKOV • Č. 1.

„Hoj, bratia, hore srdcia, každý nech je hore,
my po Poludnie máme dlhú cestu,
včuľ všetko nabok, každý nech je celý,
vesmírom napred! Čo tam po prekážkach,
Silníme údy u prameňa Žitia,
by zdolali sme všetko, čo nám v ceste stojí:
len napred! Napred . . . !" (I. Gr. Orlov.)

1948

Už sme sa aj pohli!

Slávnostný Nový rok pominul! Za ním letia ďalšie dni, doháňajú ho hodiny, závodia o pominuteľnosť minúty, sekundy.

Pozdáva sa nám, že škoda bolo tomu prvému dňu tak rýchlo pominúť. Veď to bolo milé, bolo to pekné, povznášajúce! Každý sa usmieval, každý gratuloval, na všetkých stranách bolo počuť: Šťastlivý Nový rok, mnoho šťastia v novom roku. Ako by človek bol zrušil, suspendoval niekoľko hodín starosti, pesimizmus, ťažkosti, plány, zakolembal sa do iného sveta, ktorý by nebol ani človekom, ale, tuším, anjelom riadený, a to anjelom radosti, pokoja. Do iného sveta, o ktorom človek vo svojej tragédii jednako len má tušenie a vidí, že by ho mal vytvoriť. Ako by sa ľudskejší hlas mal uplatniť na svete: ústa, oči, ruky, rozhlas, noviny, pošta roznášaly výkriky o šťastí v novom roku. Robil to predstaviteľ vlády, diplomat cudziny, robotník fabriky, sluha zákazníkov, úradný sluha ľudu. A, až pominul deň okolo zemegule od východu cez západ, mocnári a bezmocní tohto sveta sa vygratulovali . . . Ale bolo to pekné, bolo to milé, bolo to vznešené! Veľmi vážne bral svet v tento prvý deň to šťastie, radosť, pokoj! Vážne, ako by všetkým členom ľudského pokolenia nič iné neležalo na srdci, iba šťastie, radosť, pokoj bližného! A tak do nového roku!

Pane, pomôž!

Teda napred! Ale ako?

Veď hľa, cez more gratulácií nielen život človeka sa preniesol z r. 1947 do nového, ale s ním prešly aj starosti, plány, programy, ťažkosti, kríže človeka a ľudstva. Po prvom dni sa prebúdza človek, zdá sa mu, že prvý deň bol to iba sen o nejestvujúcich zlatých hodinkách. Melancholia zas si razí cestu, neistota zas trápi a strach, ten strach pred človekom, pred ľuďmi, ktorí si pred chvíľou stískali ruky a o šťastí hovorili, ten strach nezomrel so starým rokom. Vraj: Napred! Ale ako? Veď o ťažkostiach žitia je reči plno. A to všade. Tak hovoria aj vysokí ľudia, aj malí páni. Obavy na rínku, v kuchyni, v parlamente, na severe, na juhu! A mnohí si lámu hlavu, napred! Ale ako?

Otázka táto nie je prvý raz kladená v dejinách ľudstva. Nie je patentom, ani monopolom XX. storočia! Ani obavy, strachy, ťažkosti nie, ani surovosti, boje, bezohľadnosti nie prvý raz hltajú svoje obete na svete. Práve jedno jubileum r. 1947 mi natíska obraz V., VI. a nasledujúcich storočí. História zreteľne hovorí, že Európa bola vo víre pohnutých udalostí. Bolo to v dobe sv. Benedikta, veľkého syna Cirkvi. Je to doba, keď zaniká na západe Rímska ríša, a sťahovaním barbarských národov svíja sa v bolestiach ľud Európy, a to cez desaťročia. Nepokoj v Európe je krutý, zdĺhavý, zdá sa, že nemá konca-kraja.

A svet a ľudstvo jednako šlo napred! Ako? Ponížený učeník Ježiša Krista ukázal v tom zmätku cestu. Svätý

Benedikt. Neuzavrel sa do klietky sveta, hmoty, ale nad zmätkom sveta najprv sám sa povzniesol do výšky večných právd Kristových a potom, keď u Krista porozumel životu, spoznal Cestu, Pravdu, Život, potom sa umiestil dobre na svete a shrnul filozofiu človeka do krátkych dvoch slovies: Modli sa a pracuj. Ako vyjsť zo zmätku? Ako priviesť rozbúreného človeka ku krotkosti, ako priviesť spustošenie k rozkvetu? Modli sa a pracuj! Jeho bratia to robili po krajinách Europy a učili sa od nich panovníci a ľud. Organizovali občiansky život národov, obrábali zem, rozširovali remeslo, vyučovali v školách a modlili sa. Pod modlitbou sa rozumie každý úkon zbožnosti, námaha vniknúť do ducha Kristovho a podľa toho si život zariaďovať. Z bratov sv. Benedikta vyšlo 40 pápežov, 200 kardinálov, 600 biskupov, a vyše 50.000 svätých. Svetové dejiny zaznamenávajú ich činnosť pri obrátení národov po veľkom sťahovaní. Anglosasi, Germáni, Frankovia, Bavorania jednako sú účastní na ovocí ich činnosti. Český evanjelik, veľký historik František Palacký píše o veľavýznamnej činnosti kláštorov v stredoveku: „Ústavové této zajisté sloužili středověkosti za semeniště netolik náboženství, ale i nauky i my, osvěty a průmyslu, ba i hospodářství samo, i řemesla všeliká jimi se více vzdělávala. Tatáž ušlechtilá snaha lidská, která za našeho věku libuje sobě v zakládání a podporovaní spolkův, akadémií učených, uměleckých atd., vedla také v život středověké ony ústavy, jenže účely těchto bývaly ještě vyšší a rozsáhlejší, prostředky ještě účinnější a tudíž veškero postavení a působení jejich ještě blahodárnejší“ (Dějiny národa českého, 1854, díl I. č. 2.).

Tak dejiny! S heslom Modli sa a pracuj zo zmätku ide sa k svetlu!

S heslom Modli sa a pracuj šíri sa vyššia kultúra a civilizácia!

S heslom Modli sa a pracuj premieňajú usilovné ruky pustatiny a močariská v úrodnú zem a v úhľadné dediny, kultúrne mestá. S heslom tým zároveň chápu ľudia vyšší smysel života, práce, námahy a lopotenia. Človek sa neuzavrie do klietky, kde je robotom, ale voľne dýcha radosť vyššieho poslania života.

Tak napredovali v tých storočiach, kde sa pozdávalo, že surová sila barbarských národov zničí Europu.

*

O ťažkých pomeroch ľudstva sa hovorí aj teraz neprestajne, v XX. storočí v r. Pána 1948. Musíme však i v tých pomeroch napredovať! Cirkev i teraz dáva človečenstvu to, čo dávala v časoch sv. Benedikta a jeho bratov: ukazuje cestu: Modli sa a pracuj. Práca sa síce často spomína i dnes. Lenže Modli sa a pracuj spolupatria. Ako nemožno bez tragických následkov oddeliť človeka od Boha, zem od neba, ani prácu neoddeľujeme od modlitby.

Napred!

Ale ako?

Modli sa a pracuj!

Neoceniteľná to cesta k novoročným gratuláciám!

Aug. Raška.

Modlime sa svätú omšu.

Keď sa ma študenti alebo iní mladí priatelia pýtajú, či by som im neukázal dajakú krátku a ľahkú cestu k hlbšiemu poznaniu najsvätejšej obety omše, vždy mi príde na myseľ, akú odpoveď nám dal dlhoročný redaktor časopisu Stimmen der Zeit a veľký znateľ umenia páter Kreitmayer SJ, keď sme mu ako mladí klerici dali otázku, ktorou cestou sa najskôr a najbezpečnejšie dostaneme k poznaniu výtvarného umenia. „Keď chcete poznať moderné maliarstvo, musíte sa s ním stretať; pozerajte a uvidíte, čo je umenie!“

Podobná je aj cesta k poznaniu najkrajšieho diela božského Vykupiteľa, svätej omše. Preto odpovedám: Stretajte sa so svätou omšou čím častejšie, zapájajte sa do nej čím hlbšie a plnšie; potom ju ľahšie pochopíte, lepšie porozumiete.

Nech sa táto moja odpoveď nikomu nezdá nedovoleným zľahčovaním problému. Betlehemským pastierom alebo galilejským rybárom na poznanie Pána Ježiša stačilo stretať sa s ním. Čím častejšie ho stretali, čím dôvernejšie sa s ním rozprávali pri tých stretnutiach, tým lepšie a intímnejšie ho poznávali. V svätej omši prichádza k nám ten istý Pán Ježiš. To, že v Oltárnej svätosti skrýva nielen svoje božstvo, ale i svoju ľudskú prirodzenosť, nijako nezmenšuje účinky božskej sily, ktorá z neho vyžarovala, keď ešte viditeľne chodil po zemi. Teda i dnes postačí stretať sa s ním, aby sme vždy lepšie a hlbšie poznávali jeho osobu i jeho dielo.

Príčinou toho, že doteraz sme tak málo osohu skúsovali zo slyšania svätej omše, je azda to, že sme si pred Pánom Ježišom zatvárali srdce ako kedysi farizeji, ktorí sa s ním tiež stretali bez osohu. Preto odstráňme prekážku, ktorá je medzi nami a Spasiteľom. Ani umelecký obraz by nepochopil, kto by medzi obrazom a svojimi očami nechával klamlivé okuliare. Alebo, aký pôžitok by sme mali z Bethovenovej symfonie, keby sme ju počúvali vždy cez dajaké znetvorujúce počúvadlo? Ale buďme spravodliví! Či naozaj nemáme nijaký osoh z doterajšieho počúvania svätej omše? Keby sme inšie neboli získali mimo túžby lepšie ju poznať, dosť sme dostali, lebo sa nám otvára cesta k Spasiteľovi, ktorý je prameň všetkého dobra.

Jedinou prekážkou pôsobenia milosti je náš hriech. Preto svätá omša sa začína odstraňovaním hriechu, konfiteórom a rozhrešovaním. Teda aj my takto začínajme vnikať do svätej omše: dobrou svätou spoveďou alebo aspoň dokonalou ľútosťou.

Pravda, do odstraňovania hriechu treba zahrnúť i tú nedbanlivosť a nevšímavosť, ktorá zavinila, že doteraz naše počúvanie svätej omše bolo skoro iba telesnou prítomnosťou, a nie aj duchovnou prítomnosťou čiže účasťou. Umieňme si, že odteraz chceme byť spoluúčastní na svätej omši!

Kto očistí svoje srdce od hriechu, i keby sa pre svoju slabosť nevládal viac zapojiť do svätej omše, než túžbou robiť to isté, čo robí svätá Cirkev, dosť sa zapája a isté je, že bude rásť v poznávaní Kristovej obety i Kris-

ta samého. A poznať Krista Pána je to isté ako obohacovať sa s ním, stavať sa podobnejším Bohu čiže lepším a svätejším.

Kto s Božou pomocou viac robí na svätej omši, má z nej viac.

Naše krásne omšové piesne, ktoré obdivuje celý kresťanský svet, sú výborným prostriedkom spájať sa s obetujúcim kňazom.

Krásne a osožné sú aj modlitby, ktoré na svätú omšu prinášajú modlitebné knižky nášho veriaceho ľudu.

Ale najdokonalejšie (a preto i pre náš cieľ najprimeranejšie) nie je modliť sa na svätej omši, lež rovno modliť sa **svätú omšu.** Totižto modliť sa, nakoľko možno spolu s kňazom, tie isté modlitby, ktoré prináša misál, liturgické modlitby omše svätej.

Žiaľ, nám Slovákom je veľmi ťažké zapojiť sa takto do liturgického života Cirkvi svätej, lebo nielenže ešte nemáme celý preklad omšovej knižky, lež aj vydania prekladu svätých omší na nedele a sviatky sú neprístupné. Aby sme tomuto nedostatku odpomohli, budeme prinášať v Trnavskej rodine aspoň premenlivé čiastky nedeľných a sviatočných omší. (Stále čiastky si každý ľahko nájde napríklad v Jednotnom katolíckom spevníku, v knižočkách Srdcom k Srdcu, Nebeský poklad, alebo inde). Nebude chyba, keď si z Trnavskej rodiny vyberiete príslušnú svätú omšu a vložíte do svojej riadnej modlitebnej knižky. Alebo aspoň doma si ju, azda už v sobotu, prečítajte, premeditujte. To bude dobrá príprava na svätú omšu. Ešte upozorňujeme, že náš text nie je vždy doslovný preklad, ale skôr usiluje sa sprítomniť a spolu aj vysvetľovať svätú osnovu.

Okrem toho pousilujeme sa každý raz priniesť aj krátku úvahu o svätej omši. Prípadne odpovieme i na otázky čitateľov. Nateraz však nech je dosť opakovať: Keď chceme lepšie pochopiť svätú omšu, a tak mať z nej čím väčší duchovný osoh, začínajme ju tak, že si oľutujeme hriechy a vzbudíme dokonalú lásku k Bohu. Potom sa na nej zúčastníme tak, že sa budeme modliť nielen na omši, ale aj omšu.

Naším učiteľom bude sám Kristus, s ktorým sa v omši stretáme.

P. Ján Popluhár, SJ

ZJAVENIE PÁNA (6. januára).

VSTUP. — Hľa, Pán prišiel ako vladár a v Jeho ruke je kráľovstvo, moc a vláda. Bože, daj svojmu Synovi plnú moc, daj Mu panovanie nad celým svetom.

GLORIA. — Sláva Bohu na výsostiach.

MODLITBA. — Pane, Ty si dnešného dňa hviezdou zjavil národom svojho Syna. Nám, ktorí Ťa vierou už poznáme, daj, aby sme sa dostali až k obdivu krásy Tvojej velebnosti. O to Ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána.

LIST (z proroka Izaiáša). — Jeruzalem, vstaň a osvieť sa! Lebo príde tvoje svetlo a sláva Pánova zjaví sa nad tebou. Lebo, hľa, tma pokryje zem a mrákota národy, ale nad tebou zjaví sa Pán a Jeho sláva zasvieti v tebe. Ty budeš osvecovať národy a ich panovníkov...

STUPŇOVÝ SPEV. — Prídu všetci zo Sáby, nesúc zlato a kadidlo a zvestujú slávu Pánovu. Jeruzalem, vstaň a osvieť sa! Lebo zjaví sa nad tebou Pánova sláva.

ALELUJA. — Králi hovoria: »Radujme sa, videli sme Jeho hviezdu na Východe a prišli sme s darmi pokloniť sa Mu.« Radujme sa s nimi. Aleluja!

EVANJELIUM — DOBRÁ NOVINA, podľa svätého Matúša. O PRÍCHODE SV. KRÁĽOV.

CREDO — Verím.

OBETOVANIE. — Všetci králi zeme budú sa klaňať Pánovi a všetky národy Mu budú slúžiť.

TICHÁ MODLITBA. — Bože, kedysi Ti obetovali zlato, kadidlo a myrhu. My Ti dnes obetujeme nekonečne viac: toho, ktorého tamtie dary označovaly: Ježiša Krista, Tvojho Syna a nášho milého Pána.

PREFÁCIA. — Hej, Pane, hodné a spravodlivé je, aby sme Ti vždy a všade ďakovali. Lebo Tvoj Jednorodený Syn sa zjavil v podstate našej smrteľnosti a tým obnovil nás novým svetlom svojej nesmrteľnosti. Preto všetci Anjeli Ti bez prestania spievajú: Svätý, Svätý, Svätý...

NA PRIJÍMANIE. — Videli sme na Východe Pánovu hviezdu a prišli sme s darmi pokloniť sa Mu.

PO PRIJÍMANÍ. — Dopraj, prosíme, všemohúci Bože, aby sme to, čo konáme slávnostnou bohoslužbou, obsiahli i pochodom očistenej mysle. Skrze Krista, nášho Pána.

NA SVIATOK SVÄTEJ RODINY.

VSTUP. — Otec spravodlivého Mladíka je šťastlivý. Aj jeho Matka plesá. Ako dobre je v Tvojom dome, ó mocný Bože! Aj moja duša je šťastlivá a oddáva sa Ti v Tvojom chráme.

GLORIA. — Sláva Bohu na výsostiach.

MODLITBA. — Pane Ježišu Kriste. Ty si bol poddaný Márii a Jozefovi. Tým si posvätil rodinný život nevýslovnými čnosťami. Daj, aby sme sa tak poučili z jej príkladu, že by sme aj do nej večne patrili. O to prosíme Teba, ktorý žiješ a kráľuješ až na večné veky.

LIST (svätého Pavla Kolosanom). — Milí Bratia, vy ste vyvolení Boží, preto srdce majte plné milosrdenstva, dobroty, pokory a trpezlivosti. Znášajte sa a odpúšťajte si. Ako vám Kristus odpustil, tak si aj vy odpúšťajte. Nadovšetko majte lásku, ktorá je spojivom dokonalosti. Nech láska Kristova tak panuje vo vašich srdciach, že ona bude o všetkom rozhodovať. V tomto je pokoj ku ktorému ste povolaní v jednote Tajomného tela. Buďte vďační. Nech slovo Pánovo ostáva vo vás. Poučujte sa a napomínajte. Radosť srdca svojho prejavujte Pánovi žalmami a spevami. Čokoľvek robíte slovom alebo skutkom, robte pre Pána Ježiša. Lebo skrze Neho môžete vďaky vzdávať Bohu Otcovi.

STUPŇOVÝ SPEV. — Jedno som si prosil od Pána, a to je, aby som vždy mohol bývať v Jeho Dome. Pane, tí, čo môžu bývať v Tvojom dome, sú blažení. Naveky Ťa budú chváliť!

EVANJELIUM — DOBRÁ NOVINA, podľa svätého Lukáša, O NÁJDENÍ PÁNA JEŽIŠA V CHRÁME

CREDO — Verím.

OBETOVANIE. — Ježiša pojali Jeho rodičia do Jeruzalema, aby Ho predstavili Pánovi.

TICHÁ MODLITBA. — Pane, prinášame Ti túto obetu smierenia a pokorne Ťa prosíme, aby si na orodovanie Bohorodičky a svätého Jozefa naše rodiny upevnil v pokoji a vo svojej milosti!

PREFÁCIA: vianočná, ako na Nový rok.

NA PRIJÍMANIE. — Ježiš sa vrátil s Máriou i Jozefom do Nazaretu a poslúchal ich.

PO PRIJÍMANÍ. — Pane Ježišu, Ty nás občerstvuješ nebeskými sviatosťami. Daj, aby sme neprestajne nasledovali príklady Tvojej Svätej Rodiny. Tak sa pomocou Tvojej panenskej Matky a svätého Jozefa staneme hodní, aby si nás v hodine našej smrti prijal do večného príbytku.

DRUHÁ NEDEĽA PO ZJAVENÍ PÁNA.

VSTUP. — Bože, nech sa Ti klania celá zem a nech Ti spieva. Hej, celá zem nech oduševneno spieva Bohu. Zaspievajte žalm Jeho menu a vzdajte chválu Jeho sláve! Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému!

GLORIA — Sláva Bohu na výsostiach.

MODLITBA. — Všemohúci a večný Bože, ktorý spravuješ nebo i zem, vyslyš milostivo pokorné prosby svojho ľudu a našim časom udeľ svojho pokoja. Skrze Krista, nášho Pána.

LIST (svätého Pavla apoštola Rimanom). — Milí Bratia! Pán Boh každému z nás dal podľa svojej milosti rozličné dary. Jedni majú dar hovoriť slovo Božie, druhí získavať, tretí vyučovať bratov, štvrtí oduševňovať nesmelých, iní dar prostoty, aby vedeli dobre rozdeľovať, iní dar starostlivosti, aby vedeli byť predstavení, a zas iní dar úsmevu, aby vedeli pochopiť nešťastlivých. Ale hlavná vec je láska. Kiežby ste mali pravú lásku. Pudovo sa chráňte zlého a oduševňujte sa za dobro. Milujte sa pravou bratskou láskou. Pomáhajte si. Buďte prvými priekopníkmi KA, ktorí sa námah neboja a vytrvanlivo slúžia svojmu ideálu. Buďte celkom Pánovi, pracujte

za Neho v nádeji a radosti. V súžení sa nebúrte, ale trpezlivo sa modlite. Kresťanov napomáhajte. Pestujte pohostinstvo. Nehnevajte sa na tých, čo vám zle robia. Každému žičte dobré, nikomu zlé. Radujte sa s radujúcimi, plačte s plačúcimi. Buďte napospol toho istého zmýšľania, nevyvyšujte sa, ostaňte pokorní.

STUPŇOVÝ SPEV. — Otec poslal svojho Syna, nášho Spasiteľa, aby nás uzdravil a vytrhol smrti. Chváľme Pána, lebo je dobrý, lebo robí zázraky pre ľudí.

ALELUJA. — Radujme sa. Chváľme Pána so všetkými Anjelmi, chváľme Ho s celým nebom. Chváľme Ho oduševneno. Aleluja.

EVANJELIUM — DOBRÁ NOVINA, podľa svätého Jána, O SVADBE V KÁNE GALILEJSKEJ.

CREDO — Verím.

OBETOVANIE. — Raduj sa v Bohu celá zem a spievaj žalm Jeho menu. Vy, ktorí sa bojíte Boha, poďte a čujte, poviem vám, čo urobil mojej duši. Aleluja.

PREFÁCIA: — o Najsvätejšej Trojici.

NA PRIJÍMANIE. — Pán povedal: »Naplňte nádoby vodou a zaneste starejšiemu!« A keď starejší okúsil vodu, premenenú na víno, povedal ženíchovi: »Zachoval si dobré víno až dosiaľ.« Toto bol prvý zázrak, ktorý Ježiš urobil pred svojimi učeníkmi.

PO PRIJÍMANÍ. — Pane, nech sa v nás rozmnoží pôsobenie Tvojej moci. Teraz, keď sme sa nasýtili nebeskou sviatosťou, pomáhaj nám, aby sme ju dokonale využili.

Ľudská spoločnosť.

(Sociálny katechizmus).

„Sláva Bohu na výsostiach a pokoj ľuďom dobrej vôle!" je naša vianočná anjelská hymna. A hoci „Nebesia hlásajú slávu Boha, obloha zvestuje dielo rúk Jeho", hoci milióny ľudí sa usilujú dať Bohu, čo Mu patrí, hoci o preteky sa usilujú ľudia vyriešiť pomer človeka k človeku, zdokonaľovať sociálne položenie, hoci milióny rodičov sa obetujú za šťastie svojich detí, jednako nerobí človek všetko ani na slávu Boha, ani pre pokojné dobro bližného. Je veľa nepokoja v ľudskej spoločnosti. Sú ťažkosti, problémy ľudskej spoločnosti, hovoria im sociálne otázky, sociálne ťažkosti a sostavujú sa sociálne plány, robia sa výskumy, vyhľadávajú sa základy, ciele ľudskej spoločnosti. Námaha ľudí — riešiť sociálne otázky — dosiahla neslýchaných rozmerov, vzbudila ohromný záujem vo verejnom živote. Človek robí pokusy po predošlých spoločenských otrasoch, chce všetko lepšie, chce horúčkovite reformovať, búrať a stavať. Odkiaľ má človek na to legitimáciu? A prečo nie sú ľudia v plánoch jednotní? Prečo nový zmätok? Áno, mienky nie sú jednotné. Z toho nové nepokoje vznikajú. Jedni to zneužívajú pre seba, iní sa zas trápia, že prichádzajú do protivenstva a miesto umenšenia nastupuje zvyšovanie rozporov, chaosu v ľudskej spoločnosti. Často aj úprimne veriaci a Bohu oddaný dobrý človek je hnaný do zmätku, iný zas myslí, že musí dôjsť do protivenstva s Bohom, s Cirkvou, keď chce sociálne reformy v ľudskej spoločnosti. Preto sme sa rozhodli, že čitateľom Trnavskej rodiny poskytneme v každom čísle postupne informácie, vysvetľovania o základoch, stavbe, cieli, problémoch ľudskej spoločnosti pod titulom „Sociálny katechizmus".

Teraz úvodom spomenieme niektoré základné, všeobecné poznámky, v budúcich číslach uvedieme jednotlivé špeciálne otázky.

Boh a spoločenský poriadok.

Aby bolo hneď na začiatku jasno, odlišujeme od človeka (ľudstva) a jeho práce, to ostatné, čo človek nie je, čo človek nevytvoril. My veriaci to správne hovoríme: Boh a ním stvorený svet, potom človek a jeho práca v tom, čo dostal. Ani ateista nevyhne tomu, aby nemusel oddeliť človeka a jeho prácu od toho ostatného. Nevyhne tomu, a musí tam dať podľa svojho aspoň dajakú „večnú materiu, vývoj... Pravda, je to neprijateľné, rozum sa nám protiví prijať také stanovisko, keďže rozum jasne spoznáva nekonečnú múdrosť, dobrotivosť, všemohúcnosť Stvoriteľa. Človek ešte ani v XX. st. po Kr., hoci je pyšný na svoju vedu, techniku, rozum, atď., nepreskúmal svet, vesmír a jeho tajomstvá. Ešte mnoho nevie. Ako by to bol mohol produkovať, keď to ani nepozná. Ako by sa človek mohol pokladať za pôvodcu sveta a života. A keď človek — rozumný tvor, — iba s ťažkým trápením, ba s utrpením, často ako stroskotanec v otrasoch a v tragédiách iba vedel nedokonale pokročiť v tom, čo mu bolo dané, — ako by nerozumný tvor, slepá príroda, vedela náhodile tie dary, ktoré človek obdivuje, využíva, ale nevytvoril?

Celkom spokojne vidíme a rozlišujeme:

1. Boha a Jeho prácu,
2. človeka a jeho prácu.

Človek teda ako tvor boží má od Boha legitimáciu, aby žil ako jednotlivec v ľudskej spoločnosti, aby tvoril, aby ju riadil. Má Bohom dané právo a povinnosť na to. Ale hneď sa zas pýtam: či má žiť, pracovať, či smie vidieť a riešiť spoločenské otázky, bez ohľadu na Boha? Či môže riadiť, spravovať si svoju spoločnosť a prácu neodvisle od Boha, bez zodpovednosti Bohu?

Odpoveď: nie! Boh stvoril svet a do sveta dal aj svoje zákony, cieľ, určil poriadok, spôsoby žitia. Svet, v ktorom človek žije, pochádza od Boha, človek, ktorý vo svete žije, pochádza od Boha, rozum, ktorým človek poznáva, pochádza od Boha, sila tela a duše, ktorá človekovi umožňuje prácu, pochádza od Boha, matéria, ktorú spracuje, pochádza od Boha. Boh medzi tvorstvom človeka povýšil nad neústrojný svet, nad rastlinný svet, nad živočíšny svet. Stvoril ho rozumným, slobodným, aby mal radosť, že sám tvorí, že si z poverenia Boha sám riadi, spravuje hodnoty, seba, spoločnosť. Tým poverením však nezrušil, nesuspendoval cieľ človeka a tvorstva, nezrušil svoje zákony — poriadok. Tým poverením nezrušil svoje neobmedzené panstvo nad človekom.

Cirkev a spoločenský poriadok.

Aby vo veľkom množstve ľudí mal kto viesť správu spoločnosti, Boh určil náboženskú spoločnosť — Cirkev. Má viesť ľudí k nadprirodzenému cieľu, má zaobstarávať a dávať nadprirodzené dary. Časné a zemské dobrá, občiansky poriadok má zaobstarávať štát. Nech je jasné, aké poslanie dal Cirkvi, aké nedal Boh! Ka-

tolícka Cirkev nie je politickým systémom, neviaže sa formám vlády. Keďže členom ľudskej spoločnosti určil prácu, skúmanie sveta, chcel, aby sa zamestnávali a tvorili v hospodárstve, poznali fyzickú, chemickú prírodu, atď., aby spracovali dary prírody, podávali si ich vzájomne, nie je vedeckým, alebo hospodárskym systémom. Ale patrí k nej, že ľudské osobnosti spája do spoločnosti, ktorá prekročuje všetky hranice, objíma všetky krajiny, rasy, národy, a cez osobnosti má Cirkev svojou vieroukou, svojou mravoukou preniknúť cez všetky spoločenské útvary. Má právo a povinnosť v hospodárskych a občianskych veciach svojou autoritou zakročovať nie v otázkach rázu technického, ale v záležitostiach, ktoré majú akýmkoľvek spôsobom vzťahy k morálke a nadprirodzenému poslaniu človeka. Má strážiť a varovať od bludov, súdiť a pokyny dávať. Preto spomína znovu pápež Pius XI. r. 1931 v sociálnom okružnom liste „Quadragesimo anno" zásadu pápeža Leva XIII.: „Nám totiž prislúcha právo i povinnosť mocou najvyššej autority súdiť vo veciach tzv. sociálnych a ekonomických otázok. Je síce pravda, že Cirkvi nebola sverená úloha viesť ľudstvo jedine k dobrobytu časnému, teda nepominuteľnému, ale k blaženosti večnej. Ba, Cirkev sa bez vážnej príčiny nemá ani nechce miešať do správy čisto ľudských záležitostí. Nijako sa však nemôže uzavierať pred plnením povinnosti Bohom jej určenej, aby svojou autoritou zakročovala, nie síce v otázkach rázu technického, ale každopádne v záležitostiach, ktoré majú akýmkoľvek spôsobom vzťahy k morálke. V tomto smysle však súhrn právd Bohom nám sverených a najzávažnejšia povinnosť oboznamovať svet so zákonom morálky, tento vysvetľovať a vhodným spôsobom jeho zachovávanie vyžadovať, podriaďuje nášmu posudku otázky rázu ako sociálneho, tak aj ekonomického... Je to jedine mravný zákon, ktorý nás nabáda v súhrne našej činnosti hľadať najvyšší a posledný cieľ..." a zdôrazňuje, že všetky ľudské ciele, či jednotlivcov, či spoločnosti, a to sociálne a hospodárske sa musia zaradiť do radu cieľov všeobecných tak, aby nás priviedli k Bohu, ako najvyššiemu, poslednému cieľu, k nevyčerpateľnému Dobru.

A. R.

Čo sme zmenili?

Nie je to také jednoduché. Totiž ten príchod nového roku, o ktorom azda kdesi v kúte srdca snívate, že bude lepší, krajší a šťastnejší ako tie predošlé. To všetko vám napokon želali vaši príbuzní a známi, nezáleží, či úprimne alebo nie. Prečítali ste si so záujmom tých niekoľko riadkov, odložili ten kúsok papiera a — azda ste sa aj trochu zamysleli.

V ten deň ste boli v dobrej nálade. Veď sa to aj patrí, vstúpiť do nového roku s úsmevom. S týmto úsmevom ste vymenili kalendár (škoda, že ste si to v tom starom neprelistovali a nevrátili sa aspoň k niektorým dňom) a mysleli ste, že je už všetko v poriadku, že týmto faktom vstupujete do nového života, do iného života, že vymieňate aj seba. To vyjadrovaly vaše túžby, vaše želania. Nepopieram, to je to najdôležitejšie: zmeniť seba k lepšiemu. Lenže to nie je také jednoduché: Kalendár vás ešte nezmení. Ani tie rozličné želania nám neprinesú šťastie, ak si ho sami nepripravíme. A to nejde tak ľahko. Premena človeka neprichádza mechanicky. Človek si ju musí sám pripraviť. Musí chcieť. A to nielen jeden deň v roku, ale cez celý rok, ba cez celý život. Teda chcieť byť lepším a pracovať na sebe, aby som bol lepším. To je jeden z hlavných bodov nášho tohoročného programu. Ako ho splníme?

—šk—

FARA SV. MIKULÁŠA (TRNAVA-MESTO)

Pokrstení boli: Jozef Tobl, syn Štefana a Ireny Sokolovičovej; Marián Richard František Peciar, syn Antona a Márie Gulišovej; Mikuláš Michal Kamenik, syn Ľudovíta a Jolany Pikusovej; Stanislav Woziwodzký, syn Ladislava a Anny Hricovej; Marián Jozef Šulko, syn Jozefa a Márie Gašparíkovej; Jana Mária Kollárová, dcéra Ľudovíta a Hildy Redechovej; Marta Posová, dcéra Jozefa a Márie Drgonovej; Vladimír Anton Jančovič, syn Vladimíra a Janky Turčanovej; Marián Ruc, syn Kolomana a Zuzanny Juráčkovej; Štefan Szeiviecsek, syn Márie rod. Stachovej; Anna Zuzanna Langová, dcéra Jozefa a Anny Lanyovej; Juraj Ľudovít Vanous, syn Ľudovíta a Márie Žovincovej; Emil Vojtech Krupa, syn Vojtecha a Anny Skovajovej; Anton Jozef Šeliga, syn Pavla a Emílie Brázdovej; Štefan Krajčovič, syn Františka a Anny Mažáriovej; Anna Brázdilová, dcéra Karola a Eleny Remenárovej; Karol Dobiáš, syn Karola a Kataríny Vojvodovej; Gabriela Gavendová, dcéra Jána a Márie Alexanderovej; Jaroslav Bohumil Neubauer, syn Jozefa a Ruženy Kozmálovej; Marta Markovičová, dcéra Floriána a Ľudmily Zámožíkovej; Edita Mária Forrová, dcéra Františka a Márie Šimoníkovej; Ján Hrehuš, syn Františka a Márie Tarandovej; Ján Hrbek, syn Jána a Terézie Krivosudskej.

Sobášení boli: Bedrich Stoja, robotník a Vlasta Lehnertová, domáca; Michal Verešík, učiteľ a Gabriela Elena Hodinárová, domáca; Jozef Pahola, vrchný strážmajster a Mária Božíková, domáca; Ján Mokreň, zámočník a Mária Slaninová, robotníčka; Jozef Holovič, kancelársky pomocník a Valéria Vohláriková, domáca; Andrej Stanek, obchodník a Mária Ivaničová, domáca; Štefan Prelovský, obchodný pomocník a Štefánia Bederková, kuchárka; František Brezina, obchodvedúci a Margita Takáčová, úradníčka; Eduard Mašán, súkromný úradník a Vilma Dohňanská, úradníčka; Vavrinec Gašparík, št. strážmajster NB a Irena Zahradníková, domáca; Pavol Belán, robotník a Štefánia Rehušová, robotníčka.

Pochovaní boli: Anna Slezáková, 1887; Ladislav Németh, 1947; Peter Lanák, 1945; Alojzia Tučníková, robotníčka, 1892; Elena Franková rod. Mencelová, 1856; Ľudovít Šottník, hostinský, 1916.

Matriky fary Trnava-mesto za rok 1947 vykazujú:

Pokrstených bolo 330 detí. Z toho chlapcov 173, dievčat 157. Z toho nezákonitých 18, zákonitých 312. Konvertítov 9.

Sobášených bolo 160 párov.

Pochovaných bolo 137 veriacich. Z toho mužov 70, žien 67.

Na Trnavskú rodinu predplatili a nadplatili:

Kčs 600.—: Z pohrebu Ľudovíta Šottníka; Kčs 200.—: Rudolf Dömény; Alojz Brestovanský; Kčs 100.—: Jozef Krištofík; Štefan Holček; Antónia Martišovičová; Alexander Ďuriš; Mikuláš Kostolanský; Viktor Olah; Štefan Pučeк; Magda Žambokrétzka; Terézia Palenkášová; Ľudovít Vaško; Antolová, učiteľka; Kčs 50.—: Elena Koprna, Jaromír Klimeš; Filip Prokeš; Jozef Blaho; Michal Benkovský; Andrej Jaura; Elena Kollár; Mária Nádašská; Mašán-Dohňanská; Ján Sittay; Mária Horičková; František Javorek; Karol Nemec; Anna Juriková; Jozef Stopko; Ambróz Rajtík; Klapková, učiteľka; Ján Jankovič; Pavol Jankovič; Tibor Péchy; Rudolf Gumbír; Jaromír Klimeš; Kčs 40.—: p. Stankovič; Ľudovít Juhás; František Sabo; Kčs 30.—: vd. Katarína Kubalová; Karol Kováč; Vendelín Palšovič; Mária Meszároš; Rod. Palšovičova.

Na opravu kaplnky Trnavskej P. Márie a kostola sv. Mikuláša obetovali:

Kčs: 5000.— F. J. z Trnavy; Kčs 500.— Jozef Ryšavý; Kčs 400.— Mikuláš Kostolanský.

Miestna odbočka Ústrednej Charity na Slovensku v Trnave milo prekvapila trnavských katolíkov výstavou detských výbav a ručných prác. I keď sa nepodarilo všetky práce speňažiť a tak získať peniaze na najnaliehavejšie potreby našich núdznych, výstava ukázala, že sú v Trnave obetavé duše z radu učiteliek, vysokoškoláčiek, starších i mladších obyvateliek mesta ako aj zo študentiek a školských detí, ktoré majú opravdivú lásku k biednym. Nech ich práca získa nové osoby pre Karitu a tak aj podporovateľky diela Lásky k bližným.

POĎAKOVANIE.

Všetkým, ktorí odprevadili našu drahú mamičku na jej poslednej ceste a kvetami alebo iným spôsobom prejavili úprimnú účasť, touto cestou vyslovujeme srdečné vďaky.

Rodina Franková.

POĎAKOVANIE.

Všetkým príbuzným a známym, ktorí nám v ťažkej chvíli pri náhlom umretí nášho milovaného manžela a otecka Ľudovíta Šottníka prejavili akýmkoľvek spôsobom sústrasť, týmto čo najsrdečnejšie ďakujeme.

Vd. F. Šottníková, manž.,
Ľudovít Šottník, syn.

Fara Najsv. Srdca Ježišovho na Tulipáne.

Pokrstení boli: Milan Ján Brezina, syn Jána a Juriny Václavovej; Mária Františka Halada, dcéra Františka a Štefánie Piknovej; Eva Sliva, dcéra Jozefa a Terézie Magulovej; Eduard Martišovič, syn Jozefa a Jozefíny Štellárovej; Ján Vavro, syn Rudolfa a Lýdie Gajarskej; Marián Patrik Kristofoletti, syn Karola a Márie Raušovej. — Okrem týchto pokrstili sme 5 dietok vidieckych.

Pochovaní boli: Kondrček Júlia, rod. Jandrčič, vdova 77-ročná. — Okrem tejto pochovali sme 18 vidieckych zomrelých v nemocnici.

Sobášení boli: Paňák Jozef, naddoz. fin. stráže a Hajdúčik Rozália, úradníčka; Kvetan Štefan, pokrývač a Przybylek Helena, robotníčka; Krajčovič Štefan, autodrožkár a Hrašna Emília, domáca; Gajdoš Ján, úradník a Orlík Julianna, úradníčka.

Štatistika matrík fary na Tulipáne.

V roku Pána 1947 v našej farnosti narodilo sa a pokrstených bolo: 106 detí — 46 chlapcov a 60 dievčat. Z týchto zákonitého pôvodu 102, nezákonitého pôvodu 4.

Sobášených bolo 37 dvojíc.

Pochovali sme našich tulipánskych farníkov 39. Z týchto bolo 21 mužských a 18 ženských.

Okrem týchto v nemocnici sa narodilo a v našom kostole bolo pokrstených 88 dietok vidieckych (45 chlapcov a 43 dievčat).

Vidieckych zomrelých v nemocnici pochovali sme 168 (105 mužov a 63 žien).

Žijúcim nech udelí Všemohúci Boh hojnosť svojich milostí a zomrelí nech odpočívajú vo sv. pokoji. Amen.

Z činnosti mládeže sv. Antona na Tulipáne.

Naši Antoniani už cez celý advent s radosťou sa chystali na Vianoce. Horlivo chodili na prípravné skúšky spevu a divadla. Na sviatok sv. Štefana na našom javisku krásne predviedli vianočnú divadelnú hru „Vianoce v horách". Obecenstvo bolo spokojné s výkonom našich malých javiskových umelcov. Dlhotrvajúci potlesk bol im odmenou. Na všeobecnú žiadosť toto divadielko museli na Nový rok opakovať. Gratulujeme všetkým.

Skupina väčších Antonianov na svojej pracovnej porade sa ushodla, že na sviatok Troch kráľov zahrajú nové divadielko.

„Kristus zasadil svoj kríž v ľudstve a nič ho nemôže odtiaľ vytrhnúť, ak ho my sami nevytrhneme z našich sŕdc. Môžu prenasledovať, zabraňovať vonkajšie prejavy, aspoň na okamih usilovať sa o zmenšenie kresťanstva. Kto však môže prenasledovať Krista, ktorý žije a víťazí v nás?" **A. Leseurová.**

Po Vianociach na Kopánke.

Duchovná príprava na dôstojné oslávenie najradostnejších sviatkov Narodenia Krista Pána sa konala u nás cez celý Advent. Veľká návšteva veriacich a mládeže každé ráno na rorátoch. Ešte pred Adventom bola vydarená obnova ľudových misií. Sviatok sv. Mikuláša a sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie len stupňovaly zbožnú náladu adventnú.

V kostole i v oratóriu cvičili horlivo nové vianočné koledy, vianočné Tantum ergo a hudobníci vianočné melódie.

Veriaci i mládež pristupovali k sv. sviatostiam, najmä v deviatniku pred Vianocami nestačili sme ani spovedať. Na roráty vždy dvaja kňazi museli rozdávať sv. prijímanie. Aj nemocných a starých ľudí, čo nemožu prichádzať do kostola sme zaopatrovali sv. sviatosťami po domoch.

I štedrosť k chudobným stupňovala. Vianoce sú sviatky lásky. Otec nebeský daroval svetu Vykupiteľa. Ježiško priniesol na zem lásku a štedrosť.

Bolo dojímavé pozorovať ako tíško prichádzali jednotliví dobrodinci šľachetného srdca. V nedeľu pred Vianocami, keď bolo ešte trochu snehu, prišiel asi 10-ročný až z Mýtnej ulice od Coburgu a doniesol na svojich sánkach balík potravín a obnosených šiat. Zas prišli žiaci z ľudovej školy pod vežou zo IV. a V. triedy a priniesli darky, čo sosbierali medzi sebou. Zamestnanci úradu práce, robotníci v Centrume a vo Figaro usporiadali medzi sebou sbierku a venovali na chudobných.

Naozaj, ani by sme neverili koľko šľachetností sa skrýva v srdciach veriacich ľudí. Obetaví ľudia podporujú každú dobrú vec.

Pred samými Vianocami nebolo už dostať stromkov. No, náš kostol už bol tak zásobený, že sme mohli na štedrý deň podarovať 5 stromkov takým rodinám, ktoré by boly ostaly bez stromku.

Na utiereň už o pol 12. boly obsadené v kostole všetky miesta. Pred polnočnou naši hudobníci zahrali pred kostolom niektoré vianočné piesne, ako: „Tichá noc, Narodil sa Kristus pán ..." a iné. To bola tiež novinka na Kopánke.

Na utiereň prišlo toľko veriacich, že sa nemohli ani do kostola vmestiť. Deti boly až za oltárom a v sakristii.

Cez polnočnú sv. omšu v kostole panovala pobožná nálada, každý sa modlil, alebo spieval. Nikto nespozoroval ani najmenšiu roztržku, alebo neslušnosť. (Ako to býva, keď prídu nejakí podgurášení).

Už pred Vianocami sme vyhlásili, aby v podnapitom stave nikto nevkročil do kostola, tak sa to aj zachovalo.

Na Božie narodenie cez 4 sv. omše a 2 litánie kostol bol vždy preplnený, tak to bolo aj cez všetky sviatky.

Prišlo mnoho robotníkov z Čiech a vojakov na dovolenku. Skoro všetci si tu odbavili aj vianočnú sv. spoveď.

Štyri nadielky pre chudobných boly štedrě a bohaté. Nadeľoval spolok sv. Vincenta, Katolícka ženská jednota, chlapčenské oratórium a dievčenské oratórium. O nadielkách uverejníme v budúcom čísle Trnavskej rodiny.

Ďakujeme dobrému Pánu Bohu, že nám doprial vo svojej božskej milosti zas prežiť jeden rok. Ďakujeme šľachetným dobrodincom za štedrosť voči chudobným.

Výkaz sociálnej a charitatívnej činnosti u Saleziánov na Kopánke v r. 1947.

Na Mikulášsku nadielku sa rozdalo 500 balíčkov v cene	20.000	Kčs
Na vianočnú nadielku a cez rok bolo obdarených 520 detí šatstvom, obuvou, potravinami v hodnote	150.000	„
Stravovacia akcia, 10.000 dávok teplého pokrmu s chlebom v hodnote	80.000	„
Pôžička bezúročná na rodinné domky	35.000	„
Ošatenie a pohostenie z príležitosti prvého sv. prijímania dietok	5.000	„
Peňažná podpora chudobným v krajnej núdzi	5.800	„
Podpora chudobným žiakom a študentom	9.400	„
Podpora chudobným novomanželom	1.500	„
Na pohreby, krsty a sobáše chudobných	1.200	„
Za lieky a povoz pre lekára k chudobným	1.420	„
Na školské potreby chudobných detí	900	„
Na dobrú katolícku tlač	1.300	„
Podpora mladíkom a mužom na uzavreté exercície	1.800	„
Spolok sv. Vinc. tu rozdal potravín a paliva za	5.000	„
Zaplatenie bytu trom rodinám na dva mesiace	1.670	„
Zaplatenie mesačného prídelu múky a cukru viacerým rodinám	850	„
Na telovýchovné náradie a hračky	8.000	„
Na knihy, časopisy, noviny a spevníky	2.600	„
Javisko, divad. úbory, rekvizity, hudobné nástroje	24.000	„
Na rozličné hárkové podomové sbierky	1.700	„
Na pohanské misie	16.000	„
Pre sv. Otca	1.500	„
Na katolícku charitu	1.200	„

Výkaz kultúrnej a zábavnej činnosti v r. 1947.

Divadlo:

Malý Emil detektívom — činohra v 3. dejstvách	1	raz
Kalfukura — dráma v 3. dejstvách	4	„
Verím — výchovno-poučná dráma v 3. dejstvách zahrali klerici Salez. pedagog. štud.	2	„
Štvrté prikázanie božie — dráma v 4. dejstvách zahraly dievčatá-oratórianky	2	„
Krádež v rýchliku — detektívna hra v 3. dejst.	2	„
Nepriateľ Mesiáša — biblická hra v 3. dejstvách	4	„
Ukradnutý princ — rozprávková hra v 3. dejstvách zahrali oratóriani z mesta	2	„
Hlas krvi — dráma v 3. dejstvách, zahrali saleziánski študenti z mesta	1	„

Rybár Marek — operetka v 2. dejstvách	18	„
Tri hlavy hľadajú jeden cylinder — veselohra v 3. dejstvách	2	„
Baníkov chovanec — činohra v 3. dejstvách	2	„
Kováčov študent — jednoaktovka	4	„
Vysťahovalci — dráma v 3. dejstvách	2	„
Nevďačník — výchovno-poučná dráma v 3. dejstvách	22	„

Akadémie:

Misijné akadémie	2
Na česť Nepoškvrneného Počatia Panny Márie	1
Vianočné akadémie pri vianočnej nadielke	3
Na česť sv. Don Bosca	1
Nedeľa katolíckej mládeže	1
Pápežská akadémia	1
Na česť sv. Alojza (Družina sv. Alojza)	1
Na mena pána direktora	1

Rozličné:

Bábkové divadlo pre deti	10
Bábkové divadlo pre dospelých	4
Čajové večierky	3

Premietanie úzkeho filmu:

1. Egypt, Rím, Statočná kačička, V začarovanom obchode.
2. Tisíc a jedna noc, 3 diely, Na divokom západe.
3. Kláštor Hidalgovia a banditi, 2 diely.
4. Jánošíkov kraj, Včely, 2 diely, Veľká noc u Huculov.
5. Južný expres, Naprieč Aljaškou, Dogy chovou.
6. Môj chlapček, 4 diely, Stany je ducha vojenského.
7. On a jeho pes (Chapline), 3 diely, Letom svetom, Deti cirkusu.
8. Jack v zemi obrov, Kamenní hadi, 2 diely.
9. Smrť číhá, V začarovanom obchode, Micky pretekár.
10. Nánuk, 4 diely, Šťastlivú cestu, Rozkošný večer, Kôň.
11. Rin-tin-tin, 5 dielov.
12. Vojna Japoncov s Číňanmi, 2 diely, Snehulienka a 7 trpaslíkov, Chypline policajtom.
13. Raj koní, Poľovníctvo, 2 diely, Myška na návšteve.
14. My chlapci, 5 dielov.
15. Horská stráž, 2 diely, Morský orol, Micky a Pluto.
16. Solesmes, 2 diely, Invázia, 2 diely, Anatol kúzelníkom.
17. Rim-pim-pim, 2 diely, Ferda mravec, Jeníček a obor, Micky a Gorila.
18. Mexiko, Neznáma Južná Arábia, Micky na pretekoch.
19. Robinson Crusoe, Chaplin grófom.
20. Pirátska ponorka, Walter hľadá prácu.

Prednášky so svetelnými obrazmi:

O živote sv. Don Bosca — 80 obrázkov	4	predn.
Sv. Terezka Ježiškova — 54 obrázkov	2	„
Príprava na prvé sv. prijímanie — 30 obrázkov	6	„
Eucharistia — 60 obrázkov	1	„
Zázraky Pána Ježiša — 40 obrázkov	8	„
Ruženec radostný — 41 obrázkov	3	„
Ruženec bolestný — 43 obrázkov	3	„
Ruženec slávnostný — 40 obrázkov	4	„
O stvorení sveta — 30 obrázkov	5	„
Patriarchovia — 27 obrázkov	6	„
Život Pána Ježiša — 50 obrázkov	7	„

Výkaz pastoračnej činnosti na Kopánke v r. 1947.

Sv. omše v našom kostole	1110
Kázne a exhorty	280
Vyučovanie katechizmu v školách na Oratóriu týž.	30 hod.
Sv. spovede	
Sv. prijímania	35.000
Litánie, požehnania a večerné duchovné slovko	280
Celomesačné večerné pobožnosti (máj, okt.)	2
Procesie (Vzkriesenie, Pomocnice kresťanov, Božie Telo, Božsk. Srdca, sv. Antona, Krížová)	6
Duchovné obnovy pre stavy po 5 kázní	4
Trojdňové pobožnosti, deviatniky	5
Púte (do Šaštína, do Modranky, do Marianky)	3

Farská matrika:

Krsty	115
Úvody	110
Sobáše	49
Konverzie — vrátenie sa do Cirkvi	5
Pohreby	47
Zaopatrenie nemocných	62
Požehnanie príbytkov (koleda)	150
Návšteva chorých farníkov doma a v nemocnici	56
Usporiadanie divokých manželstiev	6
Uzákonenie nemanželských detí	4
Dišpenzácie od ohlášok	7
Úradných farských výkonov (listov)	224

Pokrstení boli od 17. XI. 1947 do 28. XII. 1947: Miroslav Palšovič, syn Vendelína a Márie Slezákovej; Anna Michalík, dcéra Jozefa a Amálie Činborovej; Magdaléna Alžbeta Surnecká, dcéra Jozefa a Márie Beilovej; Dušan Jozef Šikula, syn Valérie Šikulovej; Ján Miček, syn Arpáda a Ireny Snehovej; Ján Sivák, syn Františka a Márie Silnej; Peter Rehák, syn Štefana a Anny Šiškovej; Zlatica Anna Pešková, dcéra Jána a Márie Hajdukovej; Božena Mária Janegová, dcéra Rudolfa a Františky Pavlíkovej; Rudolf Jozef Krška, syn Rudolfa a Anny Liparovej; Ivan Petrík, syn Štefana a Rozálie Gábrišovej; Jozef Kintler, syn Antona a Heleny Kostolánskej; Vlasta Helena Tóthová, dcéra Heleny Tóthovej; Jaroslav Kocmal, syn Štefana a Marty Štefíkovej; Karol Sekera, syn Karola a Violy Blanárikovej; Ján Tóbi, syn Antona a Márie Krajčovičovej; Marián Rožič, syn Jána a Pauly Mihokovej.

Sobášení boli: Ján Kazimír Ambróz a Mária Cisárová; Jaroslav Kormút a Marta Vlková; Jozef Rehák a Agnesa Chupaňová; Rudolf Krška a Anna Arnt—Liparová; Jozef Kvaššay a Matilda Koložvaryová.

Pochovaní boli: Gašpar Vrchovský 61-ročný; Júlia Tibenská, rod. Kozel 88-ročná; Mária Gabriš, rod. Planková 63-ročná; Ľudovít Čuklovič 34-ročný.

Odpočinutie večné daj im ó Pane a svetlo večné nech im svieti . . .

Majiteľ, vydavateľ: Rímskokatolícky dekanský úrad pre obvod Trnava-mesto so sídlom v Trnave. Za redakciu zodpovedá Msgr. Dr. Ambróz Lazík. Tlačiareň: Spolok sv. Vojtecha. Časopis vychádza s povolením Apoštolskej administratúry v Trnave čís. 2578/944 a Okr. národného výboru v Trnave čís. 24336/1945. Redakcia-administrácia: Trnava, Seminárska ulica, číslo 4. Novinové výplatné povolené Pover. SNR pre pošty č. 72.634-I/1-1945.